

van het schip was gebleven, zonder dat iemand anders, en wel het minst onderdanen van oorlogvoerende mogendheden, daarop enig zakelijk of persoonlijk recht kon laten gelden. 11 juli legde Atkinson eenzelfde verklaring af ³⁵⁾ en op 1 juni en 29 oktober liet hij zeebrieven opmaken voor de 'Lion' ³⁶⁾. 21 maart verklaarde hij zich enig eigenaar en gerechtigde van de 'Endeavour' ³⁷⁾.

Op 31 augustus bevrachtte Atkinson de rond 50 last grote brigantijn 'De Drie Goede Vrienden' ter volle lading met 'gepermitteerde goederen' voor een reis naar Sevilla. De vracht moest worden gelost bij zijn correspondent aldaar. De schipper zou voor de terugreis bij voorkeur fruit laden. Slaagde deze er in als eerste met nieuwe vruchten te Rotterdam te arriveren, dan had hij recht op een extra kaplaken, ter discretie van de bevrachter ³⁸⁾. 28 september charterde Atkinson de ongeveer 150 vat grote 'Cornelia' ter volle lading voor een reis van Rotterdam naar Bilbao en terug, dán bij voorkeur met kastanjes ³⁹⁾. Op 15 oktober werd een charterpartij met de schipper van een galjoot van 130 last opgemaakt voor een reis naar Cadiz en terug ⁴⁰⁾. 1 november bevrachtte Atkinson de 'Gerechtigheid', groot 60 last, met een lading tarwe van Barcelona naar Rotterdam ⁴¹⁾.

Op 8 november sloot hij een bevrachtingsovereenkomst af als gevolmachtigde van de gebroeders De Neufville te Amsterdam ⁴²⁾. 27 november maakte Atkinson de gebroeders De Neufville inningsvolmachtig voor zijn vorderingen te Amsterdam ⁴³⁾.

Op 5 oktober gaf Atkinson een koopman te Oostende inningsvolmacht terzake van een vordering aldaar uit twee wissels van samen 260 pond sterling ⁴⁴⁾.

Op 13 december verklaarden beëdigde zoutmeters ten verzoeken van Atkinson, dat eind oktober voor hem uit het fregat 'De Leeuw' vóór de zoutketen aan de Leuvehaven 1257 maten schoon en 25 maten vuil zout uit Oleron waren gelost ⁴⁵⁾.

1760-1761: Atkinson eigenaar van rond acht schepen. Toch was hij bij lange na geen richard: in hun testament van 1761 verklaarden hij en zijn vrouw beneden de 8000 gulden gegoed te zijn ⁴⁶⁾. Hoe onzeker het bezit van dit kleine vermogen was voor een koopman die met geringe reserves zaken deed op grote schaal, werd ook Atkinson spoedig duidelijk. In maart 1767 zagen hij en zijn vrouw, 'door geleedene schaedens en disfortuinen buyten staat (. . .) geraakt omme alle derzelven crediteuren ten vollen te